

7 ימים - יציאה - סוף הליכה -

איורים: יזהר כהן

שלמה ארצי

הנועזים בעורף הכפר הירוק

אפשר לשמוע את שלמה ארצי מקריא את הטור באפליקציה

גריין / אין כמו משפחה. ואם התחלתי בה אז אמשיך. **הכבד שלי מיכוכו (מיכאל)** הוא בחור בן 17 ונגן גיטרה נפלא. מיכאל לבוש קצת כמו אנריכיפט, כלומר מכנסיים שלוש רבעי, שיערו פרוע כמו שהיה הסופר י"ח ברנר (בי מי שהופף שיער בעיניו הוא לא COOL) והוא הפתיע אותי כשסיפר לי לא מומן שהלך לחפש את הקבר של המשורר אלכסנדר פן בקריית שאול, עם חבר שלו (ולא מצא).

ולמה אני מדבר עליו? כי מיכאל שלי לומד בתיכון הכפר הירוק במגמת מוזיקה, בדיוק איפה שהסלבס הבאים: פולי מהגשש, מיקי קם, תום יער, אבי קושניר, ירון לונדון, בני גנץ, שלומי לחיאני ועוד, למדו לפניו.

וכיוון שסיפורנו הבא התרחש בלילה אחד בכפר הירוק, אז בואו נזכר קודם שהכפר הירוק הזה הוקם בשנת 1950 על ידי גרשון זק, למען השרשת ערכי הצינונות בנוער, באמצעות עבודת אדמה. ושהזק הזה קרא לו בעצם "כפר הירוק" (ללא ה"א הידיעה) על שם דוד בן-גוריון, ששם משפחתו המקורי היה גריין (ירוק), רק ששם השנים השם השתבש והאות ה"א נוספה.

הכפר הירוק הוא כיום בית ספר תיכון מעולה, עם כל מיני מגמות, מחקלאות ועד מוזיקה. והמתחם עצמו, שנמצא בדרך לתל-אביב בואכה רמת-השרון, מאגד בתוכו מגן אנטרופוסופי ועד חוות רכיבה על סוסים, שם לומדת לרכוב נעמי בת השמונה, אחות של מיכאל. והסיפור שתכף אספר לכם הוא איך הלכנו עם מיכאל בלילה לכפר לעשות כבוד לנעמי הרוכבת, ולמרות שמדובר בסוסים

עם הסוס, אבל כשהשיעור הסתיים ומיכאל ואני התחלנו לחזור לרכב, קלטנו שהסתבכנו כי הכל מסביב היה מוקף בגדרות תיל וגם הניסיון הנועז שלי לחדור דרך העצים בחילה לא עלה יפה כשנמיה מהירה חלפה לידי וכמעט נתנה לי ביס ברגל. היה קור אימים בכפר הירוק. השלפוחית זעקה. הכלבים המפחידים נבחו והחזירו לי חרדות ישנות מהכלבה שתקפה אותי באכזריות באי קום שביוון. היינו כאמור חסרי אונים עד שמיכוכו חזר לפשפש והצליח להחזיר את גופו הריח דרבו. אז אותגרתו גם מזה, צימצמתי את עצמי לכדי גפרורון ועברתי. "סום זה חמור?" שאל מיכאל כשהתחלנו לנסוע קפואים. "הם מאוהה משפחה", השבתי, "אבל החמור יותר איטי". "והחמור טיפוש?" שאל מיכאל. "תלוי את מי שואלים", עניתו והבטתי בשנינו.

נעמי רכבה נהדר ואני צילמתי אותה מכל זווית אפשרית עם הסוס, אבל כשהשיעור הסתיים ומיכאל ואני התחלנו לחזור לרכב, קלטנו שהסתבכנו כי הכל מסביב היה מוקף בגדרות תיל וגם הניסיון הנועז שלי לחדור דרך העצים בזחילה לא עלה יפה כשנמיה מהירה חלפה לידי וכמעט נתנה לי ביס

